

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 28:

Forespørgsel til statsministeren [om, hvilke initiativer regeringen agter at tage omkring bolig-ejernes vanskelige situation].

Af Kirsten Jacobsen (FP), Bente Juncker (CD) og Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Forespørgslen anmeldt 24/4 90).

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 223:

Forslag til lov om en satsreguleringsprocent.
Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 26/4 90).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 4-6 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 224:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om reguleringer af overførsler m.v. (Ændrede reguleringbestemmelser).
Af finansministeren (Henning Dyremose).
(Fremsat 26/4 90).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 225:

Forslag til lov om ændring af pensonskatteloven. (Forhøjelse af personfradraget for enlige pensionister og personfradragsregler for ikke reelt enlige pensionister).
Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 26/4 90).

6) Første behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal.
Af økonomiministeren (Niels Helveg Petersen).

(Fremsat 26/4 90).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lykketoft (S):

De fire lovforslag, vi her skal behandle, er jo udmøntningen af det forlig, som blev bekræftet den 3. april mellem syv af Folketingets partier.

Socialdemokratiet er tilfreds med, at det på denne måde er lykkedes at udmønte den dagsorden, de samme partier vedtog i Folketinget i maj sidste år, og at vi får et fælles reguleringsprincip for alle typer af indkomstoverførsel. For os at se har problemstillingen hidtil været, at pensionisterne har haft en rimelig ordning, mens andre grupper har været overladt til stor politisk vilkårlighed med den reguleringslovgivning, regeringen fik gennemført i 1986.

Det, der nu sker, er, at vi får, hvad der for alle praktiske formål er en fuld taktregulering. I takt med udviklingen i årslønnen for arbejderne vil alle overførselsindkomsterne blive reguleret, selvfølgelig med en vis statistisk bestemt forsinkelse. Det er vi tilfredse med. Det tror vi giver en større sikkerhed for, at også de grupper, der er på dagpenge, på efterløn, på bi-standshjælp osv., får mulighed for at bevare samme udvikling i deres indkomst som de, der er i arbejde.

Vi er også tilfredse med, at der i forbindelse med denne sag er et par andre ting, som klares samtidig. Det har for os været naturligt, at skat- telovgivningen blev reguleret efter de samme principper – det er kommet med i forliget – og det har været naturligt, at vi fik løst det problem, der knytter sig til det særlig store personfradrag for enlige pensionister.

Problemet med det særlig store personfradrag for enlige pensionister er jo, at det oprindeligt rigtigt har været tænkt for den situation, at den ene i en pensionisthusstand, der typisk bestod af to personer, faldt væk før den anden, men at der var nogle faste udgifter, der var de samme, og at det derfor var rimeligt, at man bevarede noget, der lignede begge personfradrag, til den efterlevende.

Men ved de ændrede samlivsformer, der jo efterhånden opstår i vores samfund, har det fået en valør, som er anderledes, nemlig at mennesker, hvis de bare undlader at gifte sig, når de